

Min hjemegn

Stil skrevet af Kaj Hansen i 1925 måske i beg. af 1930'erne

Hjemstavnen, den Egn, hvor man er født og har levet sine Barneår, vil altid fæstne en egen Følelse i vort Sind, og vel nok især, hvis man rejser til andre Egne og kun ser den med længere Tids Mellemrum. Naar man ser de gammelkendte Steder igen, vil man vist som oftest sige til sig selv, at det er her, vi kan føle os hjemme. Vi vil kunne mindes hver Plet, hvor vi tumlede os som Børn, og de kan tale deres eget – kun for os forstaaeligt – Sprog.

Min Hjemby, Refsvindinge, der ligger ca. 1 Mil Vest for Nyborg, er vel ikke særlig kendt. Der er ingen smukke Steder, Bygninger eller Mindesmærker af nogen Art, som Turister vil rejse langt for at se; men naar jeg kommer fra Nyborg ad Bøjdenlandevejen, og er kommet over den sidste Bakke, der har spærret Udsynet, og ser Byen ligge forude, til venstre det stærkt bakkede Terræn med Æbleskoven i Baggrunden, og til højre de mere jævne, let stigende Marker, der naar deres højeste Punkt i Bøgebjerg, saa synes jeg, at det er fuldt ud lige saa kønt som mange lovpriste naturskønne Egne.

Navnet Refsvindinge kan sikkert udledes fra, at det før omtalte Bøgebjerg i Fordums Tid har ligget som et Rev ud i Havet, der altsaa har strakt sig helt her ind til og Nord for. Det der nu kaldes Stenhavn skal der have været en Bugt eller Vinding, som det blev kaldt, og disse to Steder har så givet Byen dens Navn.

Fra Bakkekammen Bøgebjerg er der glimrende Udsigt over Landsbyen og de omliggende Sogne. Staar man her oppe en klar Sommerdag og ser ud over Landskabet, der er saa ægte fynsk, kan man samle det hele i nogle faa Perspektiver. Jeg vil prøve, om jeg ikke kan give et nogen lunde nøjagtigt Rids af den. Maaske det dog ikke vil lykkes særlig godt.

Ser man først nord over de store Herregaardsmarker, der breder sig her, bliver Synet Standset af Julskovskovene, der hører til Herregaarden Julskov, hvis røde Tage glimter frem mellem Bøgetræerne i den østlige Del af Skoven. Det er den eneste Storgaard, der er i den nærmeste Omegn. Den Tilliggende er ca. 300 Tdr. Land Pløjjord foruden Skoven og en Del Enge. Den mest kendte Ejer af Julskov er Frederik Bagger, der havde den i Aarene omkring 1750. Han foretog mange Forbedringer i Sognet, og Fæstebønderne fik ogsaa megen Gavn af hans Velgerninger. Hans Grav er ved Refsvindinge Kirkes østlige Gavl, hvor han allerede, mens han levede lod indsætte en stor Mindetavle. I det sidste Aarhundrede har Slægten Langkilde været Ejer af Julskov; men i 1925 gik det over til en Mand med et saa borgerligt Navn som Nielsen.

Mod Vest ser man ud over Stenhavn, Hedemarken og Liselund. Det er flade, letmuldede Jorder, som Navnene i sig selv giver Udtryk for. Men det er saa gennemkrydset af Hegn, særlig er der mange af de gamle Hovedpile, at man næsten skulde tro, at der var Træer over det hele. Det er ogsaa mest Husmandsbrug paa 4-5-8-10-12 Tdr. Land, der ligger her. De fleste af dem er flyttet ud, efter at Stavnsbaandet blev ophævet, og der er enkelte af de smukke Bindingsværkshuse, der er mindst 100 Aar gamle.

Langt tilbage ligger Kragelund- og Liselundskovene. I sydlig Retning ligger først selve Byen, der godt kan deles i et nyt og et ældre Kvarter. Det nye, væsentlig Villa- og Forretningskvarter, der ligger længst mod Syd omkring Bøjdenlandevejen og Stationen, er vokset op, siden Nyborg-Ringe-Faaborgbanen blev anlagt i 1887. Vest for dette ligger den gamle Bydel. Smaa jordløse Huse og en Del større Gaarde tæt samlet om Skole og Smedie. Kirken, der er meget gammel, sikkert bygget i Valdemarstiden, men til Deles uberørt af de nye Tider, ligger lidt Vest for den egentlige By, ligesom lidt fornemt tilbagetrukket. Bag Byens Marker ligger en Mose, som kaldes Longet. Ved Midsommertid er her vældig smukt, naar Aakanderne bredes deres Blomster ud paa de gamle Tørvegrave. Her løber Villumstrup Aa ogsaa igennem og videre mod Syd under Landevejen, hvorefter den drejer mod Øst, idet den danner Skel mellem Sognene paa sin Vej. Jorden bliver meget bakket her, og Aaen faar saa meget fald, at den paa en forholdsvis kort Strækning kan drive tre Vandmøller: Aas Mølle, Lille Mølle og Æble Mølle. De gamle idylliske Møller er næsten ikke i Brug mere, men de ligger som et smukt Minde om vore Forfædres Liv. Smukke er de, som de ligger indrammet af Æbleskovens bakkede Partier, og de er nok værd at aflægge et Besøg.

Ser man fra Bakkekammen mod Øst, er der ingen Skove, der spærrer Udsigten. Man ser over Landsbyerne: Rosilde, Vindinge, Sulkendrup og Kogsbølle ud til Nyborg og Storebælt. Det, der særlig tiltrækker sig Opmærksomheden, er Spirene paa Nyborg Kirke og Holckenhavn. Paa rigtig klare Sommerdage kan man ogsaa se Sjællands Kyst.

Det er i hovedtrækkene min Hjemegn, som man ser den her fra Bøgebjerg. Og denne Egn har altsaa for mig det, som jeg forgæves har søgt andre Steder.

Godt

Signeret af K.D.

Madsen